

1865-09-28

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Filen s. 2-3 er fejlagtigt navngivet.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Georgia Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 4 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om børnenes skole, som tilsyneladende er lukningstruet. Hun skriver om en bekendt, som er død.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr. 13

Den 28. September 1865

Kjære min Mand!

Sikken en fiin Mand Du er, den Paraplui er nok kun til Solskin, Tak min søde Ven for alt godt, og for din trofaste Kjærlighed, som jeg rigtignok synes følger af sig selv, men som jeg dog meget godt veed, er noget jeg skal skjønne paa, som en kraftig Ting.

Veiret straalere da endnu til Dig, saa Du faar vel nok Gavn af Touren. Niels har lidt meget, det blev en Byld, og vi maatte have Doktoren fat, igaar gik der Hul og nu er han ganske flink igjen. Kathrine siger, Du skal tale om hende og om hendes Støvler, det var hvad jeg skulle sige Dig.

Her var saa mange igaar; til Middag havde vi det meget rart, vi spiste Druer over en lav Sol. Betty Clausen var her ogsaa, men hun reiser én af Dagene. Faster Høyen var her saamænd.

-2-

Saa skal Du da høre; Hans Christian er ude af Skolen, til Sorg og Forundring for Joakim. Magdalene kom her for at fortælle mig det, hun var jo bedrøvet, men haabede dog at Skolen skulde vare, saa Ka Ka kunde komme i den, det Samme haaber Constantin Hansen, siger han i det mindste. I Tirsdags gik jeg hen for at tale med Volf, han havde jo været hos Fru Grundtvig, ja, med hende sagde han, blev han næppe enig, og saa vidt han kunne forstaae, var vi Andre heller ikke enige med hende, hvilket jeg bekræftede; men endnu havde han dog ikke trukket sig ud af det. Han selv ville ikke overtage Skolen, han troede ikke, han var skikket dertil, blandt andet ogsaa fordi han ikke kan synge; men han vil udarbejde

-3-

en Skoleplan, og han har skrevet til Een, (Gregersen, Seminariet i Odense for Tiden), som han troede var skikket dertil. Hvis vi syntes om Skoleplanen og Gregersen gaar med vil optage den, saa er Spørgsmaalet, om han saa [overstreget: den Bag] vil oprette en Skole paa det bestemte Grundlag som Skoleplanen udtaler. Hvis han har Mod til det, saa kunde man nok omvende Folk med Interesse for Sagen, men Understøttelse til den kan bære sig selv. Kun paa den Maade skulde det vedblive; men ingen

flere Forsøg i det Vilde. Det var i Hovedsagen, hvad vi var enige om. x)
Saavidt Skolen.

I Tirsdags kom Md. Hansen herved for at fortælle, at Stine er død; hun
havde lidt grumme meget. Det gjør mig saa ondt, at jeg ikke har været hos
hende, jeg vidste nok, hun var syg, men det var hun jo saa tit!

-4-

Md. Hansen var ude af sig selv af Fortvivlelse, for hende er det jo ogsaa
meget svært, men – Gud være lovet! at Stine ikke skal slæbe sig igjennem
et langt, byrdefuldt Liv.

Jeg har mærket at jeg holder meget af de Mennesker; jeg har lidt i mit
stille Sind tænkt mig, hvordan vi skulle lave et lille Quistkammer oppe paa
Loftet, hvor Stine skulde leve i Ro og Fred, naar Moderen en gang døde.
Nu vilde jeg ønske, jeg kunde skaffe Moderen og Meta saadan et lille
fredeligt Tilflugtssted, hvor de kunde blive fri for Manden. Desværre, det
kan vel ikke lade sig gjøre. Gud give det engang kunde skee!

Det er da mit Haab, at Du ikke skal have mere end dette Brev, men ialfald
faaer jeg da først eet.

Din G.

[x) Volf har faaet megen Kjærlighed til og Interesse for selve sagen.

At tænke var alle af sig selv
af Fortvivlelse, for havde de det
jo ogsaa meget snart, men -

Godt vare Lovet! at Hime
stake skal stude sig igennem
et Livet, lydselsfuldt Liv.

Jeg har mærket at jeg haaler
meget af de Hanneffer; jeg har
tælt; mit fælle Lind tælt en
kvinden i fælle have at Cilla
Gjæsthemmer oppe paa Loftet, hvor
Lene fælle have; De og Fred, naar
Morsen engang døde. Nu vilde
jeg ønske, jeg kunde stække Morsen
og stætte fædden et lille frelselig
Treflingstid, hvor de kunde
blive fri for Mandsen. Des
være, det kan vel stæke laste
sig gøres. Gud give det engang kunde
gøres.

Det er de mit Hæb, at De
stæke skal have mere end dette
Brev, men, alligevel fædder de
sig først det. D. m. g.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 13

Den 25. September
1865

Hvor min Mand!

Sikker en fælle Mand De er den
Tænkning og nok mere et Stætte,
tænk min fælle Tæn for det gætt, og
for De trofaste Hærblyghed, som jeg
vigtigst synes følger af sig selv,
men som jeg dog meget godt veed,
er meget sig skal fælle paa,
som en kæftelig Ting.

Fæddet fædder de end en til De,
for De fædder vel nok gerne af fædder,
stæke her C. H. meget, det blev
en Blyghed, og vi maatte have Dødsen
fæddet, jeg er gætt den Hæb og en
kan fædder fædder sig. Hærblyghed
fædder, De skal tælle om hændt og
om hændt Hærblyghed, det var hændt
sig fædder sig D. m. g.

Her er fædder mange fædder,
det Hærblyghed hændt vi det meget
fæddet, vi fædder Dødsen over en
fædder fædder. Betty fædder fædder
fædder fædder fædder, men hændt
fædder fædder af Dødsen.
Fædder Hærblyghed fædder fædder.

Saa skal Du se hore; Hans Lørdag en Skoleplan, og han har prøvet
et ude af skolen, til sørg og
Formindring for Børnene. Nogle
lære kom her for at fortælle
mig det; han var jo bedrøvet,
men maalede dog at skolen
skulde være, saa de nu kunde
komme i den, det kunne
haaber Christian Hansen, siger
han i det mindste. I Thursdays
gik jeg hen for at tale med
Loff, han havde jo været hos
Tom Jannet og, ja, med hende,
jagde han, eller han neppe
enige, og saa vist han kunde
fortælle var vi andre heller
ikke enige med hende for, det
jeg bekræftede; men endnu havde
han dog ikke trukket sig ud af
det. Han selv, vilde ikke over-
tage skolen, han troede ikke
han var færdig det, blandt
end et affaa fordi han ikke
kun spurgte; men han var vist

til den (Frederik, hvidvædt, Oenig
for Tiden) som han troede var færdig
det. Hvis vi fjernes om skoleplanen
og Frederik gik ind på at op tage
den, for et Spørgsmaal, om
han, saa den ~~ikke~~ vil oprette
en skole paa det bestemte Grund
lag for skoleplanen udtaler.
Hvis han har Mod til det, saa
kunde man nok anmode Folk
med Patrousche for Løgen, om
Hæderstidelse til den han kan
sig selv. Kun saa den skule
skulde det vedblive; men ingen
flere Forfølg i det Bred. Det
var vist vi var enige om.
Hvortil skolen.
I Thursdays kom Mr. Hansen
herud for at fortælle at Tom
er død; han havde lidt grum
me meget. Det gjør mig saa
ondt, at jeg ikke har været
hos hende, jeg vilde nok have været
der, men det var hun jo paa
Tid.